

Mãi Mãi Thơ Là Thơ

Nguyễn Đán. Đầu năm có nắng lên, không nhiều, nhớ lắm má hồng em...hồi năm mươi bảy, bao nhiêu nữa thì vẫn hồng hoài như chữ Duyên!

Nguyễn Đán. Đầu năm vẫn một lòng, hướng về Tổ Quốc...thấy mênh mông! Núi Bà Đà Lạt cao mây trắng...có bớt màu xanh của lá thông?

Nguyễn Đán, phone reo rất nhẹ nhàng, bạn không xông đất, gửi lời thăm. Mình thương nhớ bạn, phone vài đũa, chuông chỉ reo thôi, chắc lỡ làng?

Nguyễn Đán, dao chơi vài khúc phố...rồi vào chợ Mỹ xách xâu bia. Đầu năm cái đắng nghe...ngòn ngọt, không bạn ngồi cùng sao sót, chia?

Nguyễn Đán, có ngang qua Nghĩa Địa, trong hàng rào sắt hoa bay bay...Có người vừa đến đây thăm mộ, để lại không ngờ mấy đám mây!

*

Nguyễn Đán, trải ra tờ giấy trắng...viết vào, như vậy...cũng thành Thơ! Bây giờ, câu kết làm sao nhỉ? Chắc...giống hôm qua? Một chữ Chờ!

Trần Vấn Lệ